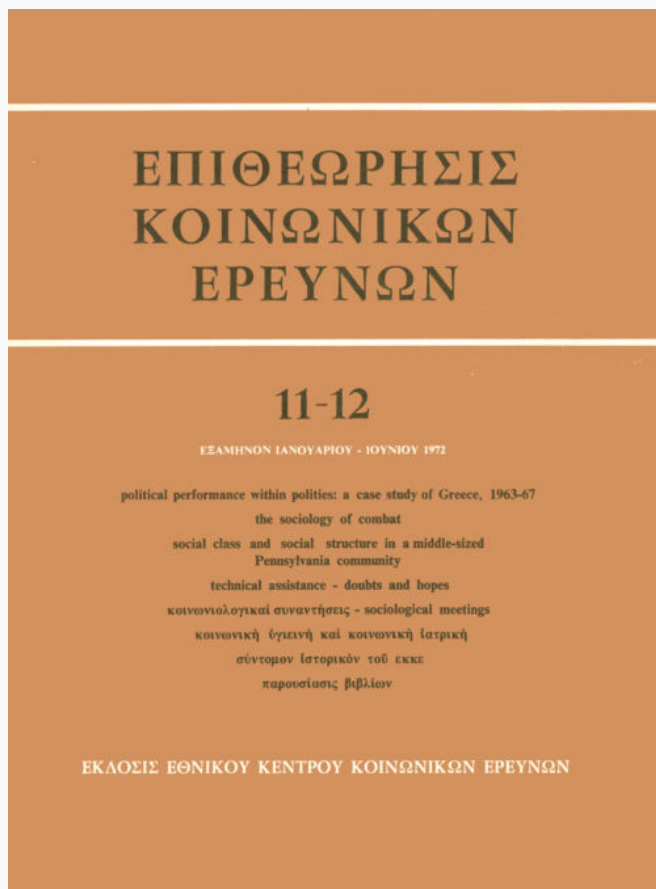

The Greek Review of Social Research

Vol 11 (1972)

11-12

Ο ρόλος του Υπουργείου Παιδείας και της Παντείου Ανωτ. Σχολής πολιτικών επιστημών εις την ίδρυσιν του ΕΚΚΕ

Ηλίας Δήμητρας

doi: [10.12681/grsr.278](https://doi.org/10.12681/grsr.278)

Copyright © 1972, Ηλίας Δήμητρας

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Δήμητρας Η. (1972). Ο ρόλος του Υπουργείου Παιδείας και της Παντείου Ανωτ. Σχολής πολιτικών επιστημών εις την ίδρυσιν του ΕΚΚΕ. *The Greek Review of Social Research*, 11, 48. <https://doi.org/10.12681/grsr.278>

ως επαγγέλματος, καταστάς βραδύτερον και πρόεδρος του οδοντιατρικού συλλόγου μεγάλης επαρχιακής πόλεως, απόφοιτος κάποιας τάξεως ελληνικού σχολείου και παλαιός κορυφός, ο οποίος ως μαθητήν δημοτικού μου θεράπευσε τὸ δόντι, παρήγγειλε δὲ εἰς τὴν βοήθην του νὰ τὸ δόσῃ τὸ μπουκαλάκι μετὸν «τοῦροκο». «Τοῦροκος» εἰς τὴν περίπτωσιν ἦτο ἡ εὐγενὴς. Ἐνθυνοῦμαι τὴν λέξιν διότι με εἶχεν ἐντυπωσιάσει ἡ ὁρολογία καὶ διότι ἐνθυνοῦμαι τὴν ἰδιότυπον γεῖθον τοῦ γραφαλελαίου. β) «Νὰ δίδῃ ἱατρικὴν γνώμην ἐπὶ ἱατροδικαστικῶν ζητημάτων». Καὶ γ) «νὰ συσκέπτεται ἐν συλλόγῳ περὶ τῶν ὁποίων ἱατρικῶν ζητημάτων ἐπιτὸν ὅποιον ἴθελε κρίνει εὐλόγον νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην του ἢ περὶ τῶν ἑσωτερικῶν γραμματείων». Ὅταν εἶχον τὴν τιμὴν τὰ προεδρεύσασα διὰ πρώτην φοράν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, διαδόχου τοῦ Ἱατροσυνεδρίου, εἰδήλωσα ὅτι ἡ τιμὴ εἶναι μεγάλη, διότι προτάγματα τοῦ ἀρχαιότερου συλλογικοῦ συμβουλευτικοῦ ὄργανου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν χώραν. Ἐὰν ἐνθυνοῦμαι καλῶς ὁ κ. Λοῦρος ἦτο παρών εἰς τὴν συνεδρίασιν. Ἄς μοῦ συγχωρηθῇ ἐὰν ἔχω ἀρχίσει νὰ λησμονῶ.

4. Ὁ σεβαστός μου κ. ἀκαδημαῖός ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ὑπερήφανη, διότι «μετὰ διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως «Θωορος» (τὴν ὁποίαν «Κυβερνήσαν ἀπετέλει οὐσιαστικῶς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀντιβασιλείας», κατὰ φράσιν τοῦ Ν. Λαγαροῦ, καὶ τῆς ὁποίας μέλη ἦσαν τρεῖς βαναροὶ, μετὰ δύο ἀκόμη βαναροὺς ὡς πρόσθετα μέλη), πρώτη μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἰδρύσασα τὸ Ἱατροσυνέδριον. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν βάλω εἰς πειρασμόν. Τὴν ἰδρύσιν Ἱατροσυνεδρίου εἶχε προτείνει ἕνα εὐρὸ καὶ πολυπλήθειον πνεύμα—ὅπως εἶναι καὶ ὁ κ. ἀκαδημαῖός—καὶ κοσμοπολιτικὸν ταυτοχρόνως—ὅπως ὁ κ. Λοῦρος—ὁ μέγας γερμανὸς φιλόσοφος Gottfried Wilhelm von Leibnitz, ἐν ἔτει σωτηρίου 1680, διὰ μνημόνιον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ πειρασμός εἶναι ἡ ἀμφισβήτησις τῆς ἐπινοήσεως τοῦ Ἱατροσυνεδρίου καὶ τῆς διὰ πρώτην φοράν ἰδρύσεως Ἱατροσυνεδρίου ἀπὸ τῶν βαναρῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἔχω σημειώσει τὴν ἐντέπισιν, ὅτι εἰς τὰ γεωμετρικὰ κράτη εἶχον ἰδρυθῆναι πρὸ τοῦ 1834 Ἱατροσυνέδρια.

Θὰ με διηγεῖσθε ἰδιαιτέρως ἐὰν ἤμελλε τὸ σημεῖον τοῦτο ὡς παλαιὸς καθηγητῆς γερμανικοῦ πανεπιστημίου.

Ἄπὸ τὸ κείμενον τοῦ Leibnitz εἰς: G.W. Leibnitz, «Sämtliche Schriften», Dritter Band, 1680-1683, Leipzig, K. F. Koehler Verlag, 1938, σελίς 405. Ἄς ἐγγυητέραν παραπομπήν, τὸ ἔργον τῶν Howard E. Freeman, κλπ., «Handbook of Medical Sociology», τὸ ὁποῖον ἀναφέρω εἰς τὴν σελίδα 167 τῆς μελέτης.

Μετὰ μεγάλην τιμὴν
δικῶς σου

Λουκάς Π. Πάτρας

περὶ τὸ ἱστορικὸν τοῦ ΕΚΚΕ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚΚΕ

Ἐλάβομεν τὴν καλύτερόν ἐπιστολήν τοῦ κ. Κώστα Παπαπάνου, τέως Διευθυντοῦ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ὁ ἀξιότιμος ἐπιστολόγραφος, ἀπὸ τῆς ὅς ἀνω θέσεώς του εἶχε πολὺ συμβάλει εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν (νῦν ΕΚΚΕ), ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Δικαιοῦται, λοιπὸν, ἱκανοποιήσεως τὸ αἶτημα τοῦ κ. Κ. Παπαπάνου νὰ δημοσιεῖσθε τὴν ἰστίαν τοῦ ΕΚΚΕ. Τοῦτο πράττομεν, ἀναδημοσιεύσασα πρὸς τὸ παρὸν ἐν σύντομον ἱστορικόν, τὸ ὁποῖον εἶχε περιληφθῆναι εἰς τὸ περιορισμένης κυκλοφορίας πρόγραμμα δραστηριότητος τοῦ ΕΚΚΕ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1971.

Ὡς πρὸς τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. Κ. Παπαπάνου ὅτι μὴ κάποια ἀντίθεσις... ὑπάρχει μετὰ τῶν ὄσων γράφω εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ καὶ εἰς τὸν πρόλογον τοῦ βιβλίου μου σχετικῶς μετὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ ΕΚΚΕ, ἔχω νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς: Τὸ Κέντρον ἰδρυθῆναι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μετὰ συμπαραστάσιν τῆς ΟΥΝΕΚΟ. Ἀλλά, ἐν ἑκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν μνημονεῖ ὁ κ. Κ. Παπαπάνου, ὁ τότε Πρύτανης τῆς ΠΑΣΠΕ καὶ τῶρα Ἀκαδημαῖός κ. Μ. Στασινόπουλος, ἐμερίμνησε διὰ τὴν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Σχολῆς ἐγκαταστάσιν εἰς Γραφεῖον τῆς ΠΑΣΠΕ τοῦ ἀποσταλέντος κατὰ τὸ 1967 ὑπὸ τῆς ΟΥΝΕΚΟ γάλλου ἐπιμετοργνόμενος, Καθηγητῆς τοῦ Κοινωνιολογίας κ. Henri Mendras καὶ τῆς γραμματέως-μεταφραστῆς, τὴν ὁποίαν διεθέσεν εἰς αὐτὸν ἡ Ὑπηρεσία Τεχνικῆς Βοηθείας τοῦ τότε Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Ὁ κ. Μ. Στασινόπουλος παρεχώρησεν ἐπίσης εἰς τὸν κ. Η. Mendras ὄρας διδασκαλίας τῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὴν ΠΑΣΠΕ καὶ ἐνέκρινε τὴν διεξαγωγὴν ὑπὸ τούτου ἐρευνῆς κοινῆς γνώμης μετὰ τὸν φοιτητῆν τῆς ὀψίτης Σχολῆς.

Ἐκ τῶν γραμῶν τούτου, μετατραπέντος εἰς ἄτυπον κοινωνιολογικὸν σπουδαστήριον, ὁ κ. Η. Mendras ὄργωνσε μαθήματα καὶ εἰς ἄλλα Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα, ἐπίσης δὲ σεμινάρια καὶ ἐρεῖνας μετὰ συνεργασίαν ἑθελοντῶν φοιτητῶν καὶ νέων ἐπιστημόνων ἐνδιαφερομένων διὰ τὰς κοινωνιολογικὰς ἐπιστήμας καὶ ἐρεῖνας καὶ ἔχοντων ὡς ἐπίκεντρον τὴν ΠΑΣΠΕ. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἐννοίαν ἔργαζατο εἰς τὸ βιβλίον μου ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς ΠΑΣΠΕ εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ ΕΚΚΕ ὑπῆρξεν ἀέμιμος ἀλλὰ οὐσιαστικῆ, δηλαδὴ ἀνεπίσημος ἀλλὰ ἀφρασιτικῆ. Πράγματι, πρῶτον συνεργάτις τοῦ ΕΚΚΕ ὑπῆρξαν νέοι ἐπιστήμονες, ὡς καὶ φοιτητὰ καὶ φοιτήτριαι, τοὺς ὁποίους εἶχε συγκεντρώσει εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΠΑΣΠΕ ὁ προαναφερθεὶς γάλλος κοινωνιολόγος, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἑλλάδος τὸ φθινόπωρον τοῦ 1958.

ΗΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

